

**การจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงงาน
ในนิคมอุตสาหกรรมบางชัน
PERSONAL FINANCIAL MANAGEMENT
OF FACTORY PERSONNEL
IN BANGCHAN INDUSTRIAL ESTATE**

ชลดา การกระสัง
สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย
ผู้รับผิดชอบบทความ

Chonlada Karnkrasang
E-mail : chonlada0108@gmail.com
Department of Finance and Banking, Faculty of Business Administration
Ramkhamhaeng University, Thailand.
Corresponding author

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมบางชัน 2) เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล 3) เปรียบเทียบพฤติกรรมการออมกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมบางชัน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ บุคลากรในนิคมอุตสาหกรรมบางชัน จำนวน 377 คน จากประชากรทั้งหมด 6,594 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนกันยายน 2568

จากการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 21 - 30 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี สถานภาพโสด รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 15,001 - 30,000 บาท และมีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 1 - 5 ปี สำหรับพฤติกรรมการออมของบุคลากรในโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมบางชัน พบว่า ส่วนใหญ่มีจำนวนเงินออมในปัจจุบันน้อยกว่า 50,000 บาท มีความสม่ำเสมอ

ในการออมแบบนานๆ ครั้ง จำนวนปีในการออมเงินที่ผ่านมามีอยู่ ระหว่าง 1 – 5 ปี และผลตอบแทนเฉลี่ยของการออมต่อปีอยู่ระหว่างร้อยละ 3 – 4 ต่อปี

การจัดการการเงินส่วนบุคคลในโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมบางชันอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อยดังนี้ อันดับที่ 1 ด้านรายได้ ($\bar{X}$ = 3.197) อันดับที่ 2 ด้านรายจ่าย ($\bar{X}$ = 2.960) อันดับที่ 3 ด้านเงินออม ($\bar{X}$ = 2.729) และลำดับที่ 4 ด้านการลงทุน ($\bar{X}$ = 2.672) ตามลำดับ พฤติกรรมการออมมีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมบางชัน พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับพฤติกรรมการออมทุกด้าน ได้แก่ จำนวนเงินออมในปัจจุบัน ความสม่ำเสมอในการออม จำนวนปีในการออม และผลตอบแทนเฉลี่ยของการออมต่อปี นอกจากนี้ พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตามระดับการศึกษาที่ระดับ 0.05 แต่ไม่แตกต่างตามเพศ อายุ สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และ ประสบการณ์การทำงาน

คำสำคัญ : การจัดการการเงินส่วนบุคคล, พฤติกรรมการออม, ปัจจัยส่วนบุคคล, บุคลากรในภาคอุตสาหกรรม, นิคมอุตสาหกรรมบางชัน

ABSTRACT

This study aimed to 1) investigate the personal financial management of personnel in factories within Bang Chan Industrial Estate, 2) compare personal factors with personal financial management, and 3) compare saving behavior with personal financial management among personnel in Bang Chan Industrial Estate. The sample consisted of 377 personnel from a total population of 6,594. Data were collected using a questionnaire in September 2025.

The study found that most respondents were male, aged between 21 and 30 years, held a bachelor's degree, were single, had a monthly income of 15,001 – 30,000 Baht, and had 1 – 5 years of work experience. Regarding the saving behavior of personnel, most had current savings of less than 50,000 Baht, saved occasionally, had been saving for 1 – 5 years, and had an average annual return on savings of 3 – 4%.

Personal financial management among personnel in Bang Chan Industrial Estate was at a moderate level, with priorities ranked from highest to lowest as follows: income ($\bar{x}$ =3.197), expenses ($\bar{x}$ =2.960), savings ($\bar{x}$ =2.729), and investments ($\bar{x}$ =2.672). Saving behavior was positively and significantly correlated with all aspects of personal financial management, including current savings, saving consistency, years of saving, and average annual return. In addition, personal financial management differed significantly according to education level at the 0.05 level, but did not differ according to gender, age, marital status, monthly income, or work experience.

Keywords: Personal financial management, Saving behavior, Personal factors, Industrial personnel, Bang Chan Industrial Estate

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการการเงินส่วนบุคคลเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยให้บุคลากรสามารถวางแผนและควบคุมรายได้ รายจ่าย การออม และการลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อความมั่นคงทางการเงินและคุณภาพชีวิตของบุคคลในปัจจุบัน (กาญจนา หงษ์ทอง, 2551) การจัดการเงินที่ดีช่วยให้สามารถรับมือกับสถานการณ์ทางการเงินที่ไม่คาดคิด ลดความเสี่ยงจากการเป็นหนี้สินสะสม และสร้างความพร้อมสำหรับการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เช่น ค่าที่อยู่อาศัย ค่าเดินทาง ค่าอาหาร และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

บุคลากรในนิคมอุตสาหกรรมบางชัน ซึ่งเป็นแรงงานสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ มักต้องทำงานในสภาพแวดล้อมที่ต้องใช้แรงงานและเวลาอย่างต่อเนื่อง ทำให้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลอาจถูกมองข้ามหรือไม่ได้รับความสำคัญเท่าที่ควรนอกจากนี้ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ เช่น ค่าครองชีพที่สูงขึ้น อัตราเงินเฟ้อ และรายได้ที่ไม่แน่นอนในบางช่วงเวลา อาจส่งผลให้บุคลากรเผชิญปัญหาการใช้จ่ายเกินตัวหรือมีภาระหนี้สินสะสม ซึ่งเป็นปัญหาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตและความมั่นคงทางการเงินในระยะยาว

การศึกษาการจัดการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงงานนิคมอุตสาหกรรมบางชั้นจึงมีความสำคัญ เนื่องจากสามารถสะท้อนพฤติกรรมทางการเงิน เช่น การวางแผนรายรับรายจ่าย การออม การลงทุน และการจัดการหนี้สิน รวมถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการจัดการเงิน เช่น ระดับรายได้ การศึกษา ความรู้ทางการเงิน และทัศนคติในการบริหารเงินของบุคลากร

ผลจากการศึกษาจะช่วยให้สามารถเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมความรู้และทักษะด้านการเงิน ให้กับบุคลากรในนิคมอุตสาหกรรมบางชั้นอย่างเหมาะสม ลดปัญหาการจัดการเงินที่ไม่ดี และเสริมสร้างความมั่นคงทางการเงินในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีความสำคัญทั้งต่อบุคลากรเองและต่อองค์กรที่พึ่งพาแรงงาน เหล่านี้ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมบางชั้น
- 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลในโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมบางชั้น
- 3) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลในโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมบางชั้น

สมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมบางชั้น แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการจัดการการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ จำนวนเงินออมในปัจจุบัน ความสม่ำเสมอในการออม จำนวนปีในการออมเงินที่ผ่านมา ผลตอบแทนเฉลี่ยของการออมต่อปี มีความสัมพันธ์ต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมบางชั้น

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษารุ่นนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ดังนี้

- 1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรในโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมบางชั้น จำนวน 377 คน
- 2) ตัวแปรที่ศึกษา แบ่งเป็น 2 กลุ่มตัวแปรดังนี้ ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และ ประสบการณ์ในการทำงาน พฤติกรรมการออม ได้แก่ จำนวนเงินออมในปัจจุบัน ความสม่ำเสมอในการออม จำนวนปีในการออมเงินที่ผ่านมา ผลตอบแทนเฉลี่ยของการออมต่อปี ตัวแปรตาม คือ การจัดการการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ ด้านรายได้ ด้านรายจ่าย ด้านเงินออม และด้านการลงทุน
- 3) เวลาที่ใช้ในการศึกษารุ่นนี้ เริ่มตั้งแต่ 1 กันยายน พ.ศ. 2568 ถึง 31 ตุลาคม พ.ศ. 2568

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมบางชั้น
- 2) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานภาคเอกชนในการส่งเสริมความรู้ด้านการวางแผนการเงินส่วนบุคคลให้กับแรงงาน เช่น การจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย การวางแผนการออม และการลงทุน
- 3) เพื่อให้บุคลากรในโรงงานสามารถนำผลการศึกษาที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการการเงินส่วนบุคคล อันจะช่วยให้สามารถวางแผนการเงินเพื่อป้องกันและรองรับความเสี่ยงจากเหตุการณ์ฉุกเฉินหรือสถานการณ์ทางการเงินที่ไม่แน่นอนในอนาคตได้
- 4) เพื่อเป็นข้อมูลเชิงวิชาการที่สามารถนำไปใช้ในการวิจัยต่อยอด และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนานโยบายหรือมาตรการด้านเศรษฐกิจและสังคมที่เกี่ยวข้องกับแรงงานในภาคอุตสาหกรรม

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง

วเรศ อุปปาทิก (2544): อธิบายว่า ทฤษฎีความต้องการถือเงินของ Milton Friedman (ค.ศ. 1968) ได้รับการพัฒนามาจากแนวคิดของนักเศรษฐศาสตร์ในกลุ่มทฤษฎีปริมาณเงินของเคมบริดจ์ (Cambridge Quantity Theory) ซึ่งมุ่งอธิบายปัจจัยที่กำหนดความต้องการถือเงิน โดยมองว่า “เงิน” เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดอรรถประโยชน์ (Utility) กล่าวคือ บุคคลมีความต้องการถือเงินไว้เพราะเห็นว่าเงินสามารถสร้างประโยชน์และความพึงพอใจได้ การตัดสินใจถือเงินของบุคคลจึงมีความสัมพันธ์โดยตรงกับระดับรายได้ที่ได้รับ

แนวคิดดังกล่าวมีบางส่วนคล้ายคลึงกับ ทฤษฎีความพอใจในสภาพคล่อง (Liquidity Preference Theory) ของ John Maynard Keynes ซึ่งได้อธิบายว่า ความต้องการถือเงินของบุคคลสามารถจำแนกได้เป็น 3 ประการ ได้แก่

1. ความต้องการถือเงินเพื่อการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน (Transactions Motive) เพื่อรองรับการใช้จ่ายตามปกติ
2. ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน (Precautionary Motive) เพื่อใช้จ่ายในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ไม่คาดคิด
3. ความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไร (Speculative Motive) เพื่อใช้ประโยชน์จากโอกาสในการลงทุนหรือการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย

บุญรุ่ง จันทรรณ (2554): กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของบุคคลประกอบด้วยหลายประการ ดังนี้

1. รายได้ เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อการออม เนื่องจากผู้ที่มีรายได้สูงย่อมมีความสามารถในการออมมากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำ ทั้งนี้ รายได้ของบุคคลอาจมาจากหลายแหล่ง เช่น รายได้จากงานประจำ งานเสริม หรือรายได้จากการลงทุน
2. ค่าใช้จ่าย เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่กำหนดระดับความสามารถในการออม หากบุคคลมีค่าใช้จ่ายสูงเมื่อเทียบกับรายได้ ย่อมทำให้เงินที่เหลือเพื่อออมน้อยลง ในทางตรงกันข้าม หากสามารถควบคุมค่าใช้จ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะทำให้มีเงินเหลือเก็บเพิ่มมากขึ้น
3. สถาบันทางการเงินและการลงทุน สถาบันที่มีความมั่นคงและน่าเชื่อถือ เช่น ธนาคารหรือกองทุนที่มีความปลอดภัยสูง จะช่วยสร้างแรงจูงใจให้บุคคลตัดสินใจออมเงินมากขึ้น เนื่องจากเชื่อมั่นในความปลอดภัยของเงินออม

4. อัตราดอกเบี้ย เป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออม หากอัตราดอกเบี้ยเงินฝากสูง จะเป็นแรงจูงใจให้ผู้บริโภคลดการใช้จ่ายและเพิ่มการออมมากขึ้น

5. โอกาสในการลงทุน หากบุคคล มองเห็นโอกาสในการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูง ก็จะกระตุ้นให้มีการออมเพิ่มขึ้น เพื่อเก็บสะสมเงินทุนไว้สำหรับการลงทุนในอนาคต

6. ขนบธรรมเนียมและประเพณีทางสังคม ก็มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้จ่ายและการออมของบุคคลเช่นกัน เช่น การจัดงานบวชนาค งานแต่งงาน หรืองานศพ ซึ่งในบางพื้นที่อาจมีการแข่งขันกันด้านฐานะและการจัดงาน ทำให้ต้องใช้เงินออมที่สะสมมาหลายปี หรือบางครั้งอาจนำไปสู่การก่อหนี้สิน

สุวีณา กลัดเกิด (2551) : กล่าวว่า แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการออมของบุคคลจากการศึกษางานวิจัยในอดีต พบว่ามีปัจจัยหลายประการที่สอดคล้องกับพฤติกรรมการออม ดังนี้

1. รายได้ที่บุคคลได้รับหลังหักภาษีถือเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดระดับการออม เนื่องจากเงินออมคือรายได้ที่เหลือหลังจากการบริโภค หากบุคคลมีรายได้เพิ่มขึ้น ย่อมมีโอกาสมากขึ้นที่จะออมได้มากขึ้น

2. การบริโภค เป็นปัจจัยโดยตรงที่มีผลต่อการออม เพราะการออมเกิดจากรายได้ที่เหลือจากการบริโภค หากบุคคลมีการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคมก ย่อมทำให้เงินที่เหลือเพื่อออมลดลง

3. อัตราดอกเบี้ย เป็นผลตอบแทนจากการนำเงินไปฝากไว้กับสถาบันการเงิน หากอัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับสูง จะเป็นแรงจูงใจให้บุคคลนำเงินไปฝากมากขึ้น แต่หากอัตราดอกเบี้ยต่ำ ผลตอบแทนที่ได้รับก็จะลดลง ส่งผลให้ความต้องการออมลดลงตามไปด้วย

4. ระดับราคาสินค้า หากราคาสินค้าอยู่ในระดับต่ำ บุคคลจะมีรายได้เหลือจากการซื้อสินค้าและบริการ จึงสามารถเก็บออมได้มากขึ้น ในทางตรงกันข้าม หากราคาสินค้าอยู่ในระดับสูง ค่าใช้จ่ายจะเพิ่มขึ้น ทำให้เงินที่เหลือเพื่อออมลดลง

5. จำนวนสาขาของสถาบันการเงิน ความสะดวกในการเข้าถึงบริการของสถาบันการเงินเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จูงใจให้ประชาชนออมเงินมากขึ้น หากสถาบันการเงินมีจำนวนสาขามากและเข้าถึงได้ง่าย ย่อมเอื้อต่อพฤติกรรมการออมของประชาชน

6. อายุ ตามแนวคิดทฤษฎีวัฏจักรชีวิต (Life Cycle Hypothesis) ผู้ที่อยู่ในช่วงวัยกลางคนซึ่งเป็นวัยทำงานมักจะมีการออมสูงกว่าช่วงวัยเริ่มต้นหรือวัยเกษียณ เนื่องจากเป็นช่วงที่มีรายได้มั่นคงและมีความสามารถในการออมสูงสุด

7. การศึกษา โดยทั่วไป ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงมักมีรายได้สูงกว่าและมีโอกาสในการประกอบอาชีพที่มั่นคงมากกว่า ส่งผลให้มีแนวโน้มในการออมมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า

8. อาชีพ เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อระดับการออม เนื่องจากความแตกต่างของอาชีพส่งผลต่อระดับรายได้ และความมั่นคงของรายได้ ซึ่งมีผลต่อความสามารถในการออมของบุคคล

9. เป้าหมายการออม บุคคลที่มีเป้าหมายหรือแผนการออมที่ชัดเจนในอนาคต มักจะมีแนวโน้มในการออมสูงกว่าผู้ที่ไม่มีเป้าหมาย เนื่องจากมีแรงจูงใจในการเก็บเงินเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะ เช่น การซื้อทรัพย์สินหรือเตรียมเกษียณ

10. การโฆษณาและสิ่งจูงใจ การประชาสัมพันธ์หรือการส่งเสริมจากสถาบันการเงินสามารถกระตุ้นให้บุคคลเกิดความตระหนักและแรงจูงใจในการออมมากขึ้น เช่น การส่งเสริมผ่านแคมเปญออมเงิน หรือผลิตภัณฑ์เงินฝากที่มีสิทธิพิเศษ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กลางใจ แสงวิจิตร, ธนาวุธ แสงภาสนีย์, พรทิพย์ จิระธำรง, พเนิน อินทะระ, ศรสนีย์ สังข์สุวรรณ และภูมิ ชี้เจริญ (ไม่ระบุปี) : ศึกษาเรื่อง “การเปรียบเทียบความรู้และพฤติกรรมการจัดการการเงินส่วนบุคคลก่อนและหลังเรียนรายวิชาการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์” พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต และมีการทำงานเพื่อหารายได้เสริมเพิ่มเติม อีกทั้งมีพฤติกรรมการบริหารค่าใช้จ่ายอย่างมีระบบ โดยมีการคำนวณค่าใช้จ่ายก่อนการซื้อสินค้า และตัดสินใจซื้อสินค้าตามความจำเป็น รวมถึงมีการจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความตระหนักรู้และการจัดการทางการเงินที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นหลังจากการเรียนรู้รายวิชาการเงินส่วนบุคคล

กรัณฐรัตน์ ดวงใจสืบ (2555) : ศึกษาพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในประเทศไทย พบว่า การออมเงินมีความสัมพันธ์โดยตรงกับรายได้ของครัวเรือน โดยผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า หากรายได้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้น 1% จะส่งผลให้การออมเพิ่มขึ้นประมาณ 0.3% ซึ่งสะท้อนว่า ครัวเรือนที่มีรายได้สูงขึ้นจะมีแนวโน้มออมเงินมากขึ้นตามไปด้วย

กฤตภาส เลิศสงคราม (2555) : ศึกษาพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ พบว่า รูปแบบการออมเงินของพนักงานส่วนใหญ่จะเป็นการฝากเงินกับสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 88.89 รองลงมาคือ การออมในรูปแบบการซื้อกรรมธรรม์ประกันชีวิต และการซื้อลอตเตอรี่หรือสลากออมสิน/สลาก ธ.ก.ส. คิดเป็นร้อยละ 21.43 ผลการศึกษายังพบว่า รายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการออม กล่าวคือ หากรายได้ของพนักงานเพิ่มขึ้น การออมเงินก็จะเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ในทางกลับกัน หากมีรายได้ได้น้อย พฤติกรรมการออมก็มีแนวโน้มลดลงตามไปเช่นกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเป็นภาษาไทย จำนวนทั้งสิ้น 377 ชุด และได้นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในรูปแบบออนไลน์ ผ่าน Google Forms โดยมีการกำหนดเงื่อนไขการข้าม (Branching) ภายในแบบสอบถาม และเผยแพร่แบบสอบถามผ่านลิงก์ออนไลน์ โดยส่งให้กับกลุ่มเป้าหมายผ่านช่องทางต่างๆ เช่น อีเมล , แอปพลิเคชัน LINE และ Facebook ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในการศึกษาวิจัยตั้งแต่ 1 กันยายน พ.ศ. 2568 ถึง 31 ตุลาคม พ.ศ. 2568

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ดังนี้: สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency), ร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) เพื่ออธิบายลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลและตัวแปรที่ศึกษา ส่วนสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้การทดสอบ t-test และ F-test (One-Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเมื่อพบความแตกต่างระหว่างกลุ่มจะทำการเปรียบเทียบแบบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) และใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 55.44 ขณะที่เพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 44.56 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 21–30 ปี คิดเป็นร้อยละ 49.87 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่คือปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 68.44 สถานภาพส่วนใหญ่เป็นโสด คิดเป็นร้อยละ 71.35 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 15,001–30,000 บาท และประสบการณ์ในการทำงานส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1–5 ปี

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการออมของบุคลากรในโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมบางชัน

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเงินออมน้อยกว่า 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 76.39 รองลงมาคือมีเงินออมระหว่าง 50,000–100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.57 และผู้ที่มีเงินออมมากกว่า 100,000 บาท มีสัดส่วนน้อยมาก ในด้านความสม่ำเสมอในการออม ส่วนใหญ่มีนิสัยการออมแบบนาน ๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 61.80 รองลงมาคือออม 1–2 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 36.34 ส่วนผู้ที่ออม 3–4 ครั้งต่อเดือนและมากกว่า 5 ครั้งต่อเดือน มีสัดส่วนร้อยละ 1.59 และ 0.27 ตามลำดับ สำหรับจำนวนปีในการออม ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ระหว่าง 1–5 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.07 และระหว่าง 6–10 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.08 รองลงมาคือ 11–15 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.00 น้อยกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.47 และมากกว่า 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.65 สุดท้าย ผลตอบแทนเฉลี่ยต่อปี ส่วนใหญ่ได้รับผลตอบแทนระหว่างร้อยละ 3–4 ต่อปี คิดเป็นร้อยละ 65.52 รองลงมาคือผลตอบแทนน้อยกว่าร้อยละ 2 ต่อปี คิดเป็นร้อยละ 27.06 และผลตอบแทนระหว่างร้อยละ 5–6 ต่อปี คิดเป็นร้อยละ 7.16 ส่วนผู้ที่ได้รับผลตอบแทนมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 7 ต่อปี คิดเป็นร้อยละ 0.27

การจัดการการเงินส่วนบุคคลในโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมบางชัน

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลในระดับปานกลาง ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านรายได้ ด้านรายจ่าย ด้านเงินออม และด้านการลงทุน โดยแต่ละด้านที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญสูงสุด คือด้านรายได้ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญสูงสุดกับแหล่งรายได้มีความมั่นคง ($\bar{x} = 3.424$), ด้านรายจ่าย ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญสูงสุดกับใช้จ่ายอย่างเหมาะสมตามสถานภาพของตน ($\bar{x} = 3.000$), ด้านเงินออม ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญสูงสุดกับการวางแผนจำนวนเงินที่ต้องออมอย่างเหมาะสมสอดคล้องกับรายได้ประจำ ($\bar{x} = 2.886$) และด้านการลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญสูงสุดกับศึกษาวางแผนที่จะลงทุนอย่างรอบคอบ ($\bar{x} = 2.703$)

อภิปรายผลการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประสบการณ์ในการทำงาน มีอิทธิพลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเพศมีผลต่อด้านการลงทุน ส่วนอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ และประสบการณ์ทำงาน มีผลต่อการจัดการการเงินทุกด้าน ได้แก่ รายได้ รายจ่าย เงินออม และการลงทุน สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสามารถอธิบายได้ว่า บุคลากรที่มีรายได้สูงหรือมีประสบการณ์มาก

มักสามารถวางแผนและจัดการเงินส่วนบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ งานวิจัยก่อนหน้านี้ เช่น มุกดา โคหวกุล (2558), เนษพร นาคสีเหลือง (2557) และ จุฑาธิบดิ์ ฤกษ์สันทัต (2554) รวมถึงทฤษฎีวัฏจักรชีวิต (Life-Cycle Hypothesis) ของ Ando และ Modigliani (1963) สนับสนุนผลลัพธ์นี้

พฤติกรรมการออม เช่น จำนวนเงินออมในปัจจุบัน ความสม่ำเสมอในการออม จำนวนปีที่ออม และผลตอบแทนเฉลี่ยของการออมต่อปี มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลในทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ บุคลากรที่มีพฤติกรรมการออมดี มักสามารถประเมินรายได้ จัดสรรรายจ่าย วางแผนการออม และลงทุนได้อย่างเหมาะสมกับความสามารถทางการเงินของตนเอง ส่งผลให้การจัดการเงินส่วนบุคคลมีประสิทธิภาพมากขึ้น งานวิจัยก่อนหน้านี้ เช่น มุกดา โคหวกุล (2558), เนษพร นาคสีเหลือง (2557) และ จุฑาธิบดิ์ ฤกษ์สันทัต (2554) สนับสนุนผลลัพธ์นี้ โดยชี้ว่าพฤติกรรมการออมมีผลต่อรูปแบบการออม เป้าหมายทางการเงิน และการวางแผนการเงิน

ทั้งปัจจัยส่วนบุคคลและพฤติกรรมการออมมีบทบาทสำคัญต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงงาน โดยปัจจัยส่วนบุคคลกำหนดความสามารถและโอกาสในการวางแผนการเงิน ขณะที่พฤติกรรมการออมสะท้อนวินัยและความรับผิดชอบทางการเงิน การจัดการเงินส่วนบุคคลจึงมีประสิทธิภาพสูงขึ้นเมื่อบุคลากรมีทั้งปัจจัยส่วนบุคคลที่เหมาะสมและพฤติกรรมการออมที่ดี

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประสบการณ์ในการทำงาน มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ดังนั้น บุคลากรองค์กร หรือสถาบันการเงินสามารถใช้ข้อมูลนี้เป็นแนวทางในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เช่น การจัดสรรรายได้ การควบคุมรายจ่าย การออมอย่างสม่ำเสมอ และการลงทุนที่เหมาะสม

2. ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า พฤติกรรมการออม เช่น จำนวนเงินออมในปัจจุบัน ความสม่ำเสมอในการออม จำนวนปีที่มีการออม และผลตอบแทนเฉลี่ยของการออม มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล ดังนั้น องค์กรและบุคคลควรส่งเสริมพฤติกรรมการออม เช่น จัดอบรมให้ความรู้ด้านการวางแผนการเงิน ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการออมและการลงทุน และสนับสนุนโครงการออมเงินภายในองค์กร

ข้อเสนอแนะในการทำการศึกษารั้งต่อไป

1. ขอบเขตของกลุ่มตัวอย่าง : งานวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะบุคลากรในโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมบางชั้น การศึกษารั้งต่อไปอาจขยายไปยังโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมอื่นๆ หรือเปรียบเทียบระหว่างโรงงานขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ เพื่อดูความแตกต่างของพฤติกรรมการออมและการจัดการการเงินส่วนบุคคลในแต่ละประเภทของโรงงาน

2. ปัจจัยอื่นที่อาจมีอิทธิพล : งานวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาพฤติกรรมการออมเท่านั้น แต่ยังมีปัจจัยอื่นที่อาจส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล เช่น รายได้รวมของครอบครัว นิสัยการใช้จ่าย ปัจจัยด้านจิตวิทยา และสภาพเศรษฐกิจ ดังนั้น การวิจัยในอนาคตควรพิจารณาปัจจัยเหล่านี้เพื่อเพิ่มความครอบคลุมและความลึกของการศึกษา

3. การเชื่อมโยงกับประสิทธิภาพทางการเงิน : งานวิจัยครั้งนี้เน้นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการออมกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล แต่ยังไม่ได้เชื่อมโยงโดยตรงกับผลลัพธ์ทางการเงิน เช่น การลงทุน ผลตอบแทน หรือ ความมั่นคงทางการเงินของบุคลากร การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาความสัมพันธ์เหล่านี้เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่สามารถนำไปใช้ในเชิงปฏิบัติได้ชัดเจนมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กาญจนา หงษ์ทอง. (2551). *เข้มทิศการเงิน*. กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯธุรกิจ.

กรัณท์รัตน์ ดวงใจสืบ. (2555). *พฤติกรรมกรรมการออมของครัวเรือนในประเทศไทย*.

คณะเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

กฤตภาส เลิศสงคราม. (2555). *พฤติกรรมกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาสังหาริมทรัพย์*.

(หลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาเศรษฐศาสตรการพัฒนามนุษย์).

กลางใจ แสงวิจิตร, ธนาวุธ แสงภาคนิย, พรทิพย์ จิระอำรง, พเนิน อินทะระ, ศรสนีย์ สังข์สุวรรณ, & ภูมิ ชี้เจริญ. (2019, ธันวาคม 11). *การเปรียบเทียบความรู้และพฤติกรรมจัดการการเงินส่วนบุคคลก่อนและหลังเรียนรายวิชาการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*.

คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

จุฑาธิติ ฤกษ์สันทด. (2555). *เปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนและข้าราชการในเขตกรุงเทพมหานคร*.

(การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, วิชาเอกการจัดการทั่วไป).

คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

บุญรุ่ง จันทรรณาค. (2554). *การออม*.

[Online]. Available: <https://www.sites.google.com/site/boonrung02/home/hnwy-thi-3-kar-xxm>

ปนัดดา เอี่ยมสะอาด. (2563). *การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อการเกษียณอายุของบุคลากร บริษัทไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน)*.

สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

ชาญธาดา กฤษเลิศกุล. (2564). *ความรู้ทางการเงิน แรงจูงใจทางการเงิน และทัศนคติทางการเงิน ส่งผลต่อพฤติกรรมวางแผนทางการเงินและการเลือกรูปแบบการออมและการลงทุนในสถานการณ์วิกฤติโควิด-19 กรณีศึกษา: ลูกค้ายักษ์คู่ชีพ ธนาคาร B จำกัด (มหาชน) เขตนครปฐม*.

วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อุบล ไม้พุ่ม. (2565). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในช่วงโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร*.

วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 12(2), 28–45.

นราวัลลภ ศุภวงศ์. (2564). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินในคนวัยทำงาน.

การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสยาม.

รักษุสตา เหล่าคา. (2563). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ.

การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2568). การวางแผนการเงิน.

สืบค้นจาก <https://www.bot.or.th/th/satangstory/money-plan/planning-steps.html>

สมาคมวางแผนการเงินไทย. (2565). รับบริการวางแผนการเงิน.

สืบค้นจาก สมาคมวางแผนการเงินไทย

วเรศ อุปปาติก. (2544). เศรษฐศาสตร์การเงินและการธนาคาร (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วีระชาติ บัวขาว, & ดวงเนตร ทศพร. (2549). ความคิดเห็นของลูกค้าย่อยรูปแบบการลงทุน ออมเงิน ธรรมดาประจำวันชีวิตในรูปแบบสะสมทรัพย์ของบริษัทประจำวันชีวิต: กรณีศึกษาในเขตเทศบาลเมือง สระบุรี.

การค้นคว้าแบบอิสระสาขาวิชาการบัญชี, วิทยาลัยอาชีวศึกษา สระบุรี.

สุวิณา กลัดเกิด. (2551). การศึกษาพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออมของ พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี.

(การศึกษาค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต).

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

เนษพร นาคสีเหลือง, & สุภา ทองคง. (2557). ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเพื่อเตรียมความพร้อมการ เกษียณอายุของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่.

(วิทยานิพนธ์). [คณะ/สถาบันที่จัดทำ], มหาวิทยาลัย.

เอกฉัตร สิริสรคานันต์. (2547). หลักเศรษฐศาสตร์มหภาค. มหาวิทยาลัยทักษิณ.

กฤษณา มระ, ปิยรัตน์, ชัยปาณี, พัชราวลัย, วณิกกุล, เมธิณี, ศีลาเจริญ, รัฐชัย, & ศุภกิจจารักษ์, นาถฤดี. (2554). พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการออมของผู้ออมในเขตกรุงเทพมหานครและ ปริมณฑล.

จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์, 33(129), 93–120.

ไกรวิชญ์ ประชุมพันธ์, ธนสุวิทย์ ทับทิมรักษ์, & สุนันท์ เครือน้ำคำ. (2561). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของผู้บริโภคเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร*.

วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต, 14(2), 320–327.

ไรรวันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน. (2555). *หลักเศรษฐศาสตร์มหภาค* (พิมพ์ครั้งที่ 15). สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Duesenberry, J. S. (1949). *Income, saving and the theory of consumer behavior*. Cambridge, MA: Harvard University Press.

Keynes, J. M. (1936). *The general theory of employment, interest and money*. London: Macmillan.

Modigliani, F. (1954). The life-cycle hypothesis of saving: Aggregate implications and tests. *Journal of Political Economy*, 62(4), 307–327.